Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Quomodo abscondit se Iesus exiens de templo quando iudei voluerunt eum lapidare. Iohannis. viii. Capitulum. LIII

urn:nbn:de:bsz:31-289983

Visual Library

Cedonius et inclinans ſe humili/
ter dñs fecit lutũ d̃ ſputo: ⁊ liniuit
oculos eius: mittẽs eum ad nata/
toria ſyloe vt lauaret. Fuit ille ce/
cus ⁊ lauit oculos ſuos: ⁊ lumẽ re
cepit Iſtud miraculũ fuit ſolenni/
ter examinatũ ab illis maliuol̃: et
ceſſit in ꝯfuſionẽ illoꝝ. Uide hyſto
riã euangelij: q2 ſatis plana ⁊ pul/
cra eſt. In predictis ꝯſpice dñm vt
ſupra. Cõſidera etiã ꝙ magna fuit
ceci gratitudo: q2 ꝯſtanter ⁊ vtiliter
defendit partẽ dñi Jeſu: etiã cõtra
ꝓncipes ⁊ maiores iudeoꝝ: nec in
vno ꝟbo pepercit eis: cũ tñ adhuc
dñm Jeſum nõ vidiſſet. Multuz
eſt em̃ cõmendabilis virtus grati/
tudinis ⁊ deo accepta: ⁊ deteſtabi/
le vitiũ ingratitudinis. De q̃ ma/
teria Bern. Diſce ad ſingula dona
gratias agere deo. Diligẽter inq̇t
cõſidera q̃ tibi apponunt̃ ne dona
dei gratiarũ actõe fruſtrent̃: nõ grã
dia: nõ media circa: nõ puſilla. De
niq̃ȝ iubemur colligere fragmenta
vt nõ pereant. i. nec minima bene/
ficia obliuiſci. Nunq̇d nõ perijt qđ
nõ donat̃ ingrato? Ingratitudo ẽ
inimica ai̅e: exinanitio meritoꝝ:
virtutũ diſperſio: bonoꝝ perditio.
Ingratitudo eſt ventus vrens: ex/
ſiccans ſibi fontẽ pietatis: rorem
miſc̄die: fluentia gratiaꝝ.

Quomõ abſcondit ſe Je ſus exiens de templo quan do iudei voluerunt eum la pidare. Joh. viij. Ca. LIII

Ecce incipiunt myſteria paſ
ſionis dñi Jeſu. Dum igit̃
dñs Jeſus quadã vice pre/
dicaret in templo ⁊ doceret: diceret
ꝙ inter alia. Si q̇s ſermonẽ meũ
ſeruauerit mortẽ nõ videbit ineter
num. Judeis inter alia rñdentib᷒.
An tu es maior pr̃e noſtro abraã:
q̇ mortu᷒ ẽ? Dixit dñs. Anteq̃ȝ fie
ret Abraã ego ſum. Ex quo verbo
ſumẽtes occaſionẽ quaſi impoſſi/
bile vel mendaciũ loqueret̃: tulerũt
lapides vt lapidarẽt eum. Ipe ve/
ro abſcondit ſe: ⁊ exiuit de templo.
Nunq̇d em̃ venerat hora paſſiõis
ſue? Cõſpice igit̃ bene cũ dolore ve
hemẽti: quõ dñs oim̃ ſic vilipenda
bat̃ ab ill̃ nequiſſimis ſuis: ⁊ quõ
volẽs eoꝝ nequicie cedere: abſcon
dit ſe in aliquo loco templi poſt ali
quã columnã: vł inter aliquas ꝑ/
ſonas Latuere etiã ſuos diſcipl̃os
meſto ⁊ inclinato capite tãq̃ȝ imbe
cilles ⁊ debiles recedẽtes.

Quomodo alia vice iudei voluerũt lapidare dñm Je ſum. Johã. x. Ca. LIIII

Cum quadã alia vice in fe/
ſtõ enceníoꝝ: ⁊ dedicatiõis
tẽpli. Jeſus eſſet in porticu
Salomonis: putauerũt eum lapi/
dare illi lupi rapaces: cum furore
maxio ſtridẽtes dentib᷒ dicentes.
Quouſq̃ȝ aías noſtras tollis: ſi tu
es chriſtus: dic nobis palã? At mi
tiſſimus agnus dixit eis humil̃r.
Loquor vobis ⁊ nõ creditis. Ope
ra que ego facio in noĩe patris mei
hec teſtimoniũ ꝓhibẽt d̃ me. Cogi/
ta ꝙ benigne loq̄bat̃ eis: illi aũt fu
rioſe caninis latratibus perſtrepe
bant. Tandẽ nõ potuerũt occulta/
re venenũ cordis ſui: Acceperũt er/
go iudei lapides: ſȝ ipe blando ſer/
mone loquebat̃ eis dicens. Multa
bona opera oſtendi vobis: ꝓpter q̃
vultis me lapidare: ⁊ inter alia di/